

Háború

*A háború idején születtem,
de a háború csak éppen meglegyintett,
gyerek voltam, a véres szüretben
nőttem, de vérem az érben keringett,
nem volt sebem, amelyből folyt volna,
nem ért golyó, messze, messze szisszent,
békésen éltem, mintha béke volna,
a háború hír volt, a nagyok komisz dolga,
én a pólyában szunnyadtam, mint kised,*

*de az idő véres idő volt, a távolban
háború járta. Mi volt a háború? Ma emlék,
hogy éltem már akkor is, hogy voltam,
semmit se tudtam, csak voltam a jelenlét,
nem tudat, csak érzet, ösztön kiskoromban.
De jó, hogy így volt az a rég, a nemrég.
Csak most tudom, hogy vér folyt patakokban.*

*Könyv, könyv, csak egy sor olvasmány,
csak az volt a háború. Meg amit meséltek.
Hogy román lovak dübögtek a szalmán.
A tisztek száján rúzs volt. Ezek az emlékek.
És most a messzi, közeli Ukrainán
háború söpör végig. Az idő hova tévedt?
De jó, hogy itt élek,
és ide nem ér el, ilyen jót remélek.
Háború idején halok meg életem apadtán?
Azt remélem, nem lesz soha csajkám.*